

paatage Dem Ansvar for, at Flaadens Rolle bliver indskrænket til en enkelt Flot af vore Fartøjer.

M. Hansen: Jeg bad om Ordet, før den høitærede Minister kom til at udtale sig, og i eftertanke har nu har erklæret, at den indledende Undersøgelse ikke er tilendebragt, skal jeg ikke længere dvæle ved den paagjældende Sag. Kun skal jeg udtale, at det glæder mig, at den høitærede Ordfører i Aften har indtaget et saa ridderligt Standpunkt, som han har gjort. Jeg vil kun ønske, at det ikke maa være forbigaende.

Ordføreren: Jeg forstod ikke enkelte af de Indvendinger, som den meget ærede Minister fremsatte imod vort Forslag. Den ærede Minister sagde, at hvis vort Forslag blev vedtaget, saa vilde Haandværkerne gaa bort fra Værftet, idet man da ikke havde Noget for dem at bestille. For jeg dog ikke gjøre opmærksom paa, at den meget ærede Regjering har forelagt Forslaget om den overordentlige Bevilling paa en saadan Maade, at der i Virkeligheden ikke i 1873—74 efter disse Forslag vilde være mere Arbejde paa Værftet for Haandværkerne, end der vil være efter vort Forslag, i alt Fald kun paa 50,000 Rb. nær. Spærrer man imidlertid denne Sum i Udbetalingen for Maskinerne, og det maa man kunne gjøre efter den Maade, hvorpaa Maskinfabrikantene have ofillet sig til Marinen, saa har man efter vort Forslag netop det samme Beløb til at bestjeffestige Haandværkerne med, som efter Regjeringens Forslag, saavel paa Finantsloven som i den overordentlige Bevillingslov. Jeg begriber derfor ikke, at den Indvending kan reises mod os. Hvorledes det kan siges, at en Afstemning der gaar ud paa, at de 112,000 Rb., der er Tale om, hellere bør anvendes helt ud til en Kanonbaad, der kan blive sær- dig, end til at købe for et Par Sneese tusinde Daler Sern til et Panderskib, der vil koste 2 1/2 Million Rb., skulde have saameget til Følge, at vi for Fremtiden vilde forlade Panderskibsbygningen, forstaar jeg ikke; det er mig aldeles ubegri- beligt, hvorledes man kan blande de to Ting sam- men. Nei, det er at lægge altfor meget ind i en Afstemning og meget mere, end noget Follkething vilde lægge deri. Det er endvidere en Misfor- staelse, naar man tror, at Nogen har sagt, at i alt Fald har jeg ikke hørt Nogen sige det, at det er et stort Panderskib i og for sig, hvormed der her er Tale. Det er rigtigt, at det i Forhold til de store Panderskibe er et lille Panderskib, men dermed er ikke sagt, at det ikke efter vore Forhold kunde være nogle hundrede tusinde Daler billigere og dog gjøre samme Tjeneste. Jeg gaar ikke ned til, hvad Marineministeriet tidligere selv har forlangt, nemlig til Skibe af under 1 Million Rb. Bærdi, og naar den meget ærede Minister foreskriver, at der ikke har været Uklarhed tilstede i

Ministeriet om Gangen i vor Skibsbygning, saa tager han fejl, thi har der været Uklarhed paa noget Sted i Henseende til nogen Sag, saa har det været i Marineministeriet med Hensyn til det Spørgsmaal, hvormed der her forhandles. Jeg gaar altsaa ikke ned til, hvad Ministeriet selv tidligere har forlangt, men jeg siger, at dersom vi blive ved de 1 1/2 Million Rb., saa faae vi et efter vore Forhold godt Kampskib og faae endog saa Noget tilovers. Kan være, at vi senere bør gaa saa høit op, som det her forlanges af Regjeringen, og vi kunne da ganske vist — jeg holder mig til det ordinære Budget — faae det, naar vi virkelig ville begynde paa Bygningen af et saadant Skib; men det er ikke at begynde der- paa, naar man forlanger høist 162,000 Rb. dels til dette Skib, dels til en Kanonbaad, og dels til en Torpedobaad. Saa Fald kan jeg her hen- holde mig til en af disse Sagtyndige, som jo altid tages til Indtægt, naar man er enig med dem, me- dens vi ellers ogsaa have hørt, at man ikke læg- ger saa megen Bægt paa, hvad de Sagtyndige sige; jeg kan nemlig henvise til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valokreds (Schøn- heyder) sagde ved Finantslovens 1ste Behandling, hvor han udtalte sig netop i samme Retning, som jeg, nemlig, at det ikke kunde have nogen videre Betydning at faae disse 162,000 Rb. bevilgede i dette Øieblik. At Udviisningen af vort Forsvar har stor Betydning, kan det være meget godt, at vi mindes om, under de daglige, trivielle Sysler, og da navnlig, naar vi mindes om det paa saa smuk en Maade, som det nu skete fra den høit- ærede Ministers Side; men den meget ærede Mi- nister maa ikke glemme, at der er ogsaa andre Ting i Verden, som man skal tage sig lidt af, end det, der hedder Forsvar. Et Krigsbestyrelsen har ganske vist i Aar havt det paa en besynderlig let Maade overfor Finantsbestyrelsen. Det lader ikke til, at Forsvarsbestyrelsen har været generet af Finantsbestyrelsen, thi den har kunnet fremlægge Forslag til et Beløb af 17 Millioner, og nu næv- værende Forslag, uden at der fra Finantsbesty- relsens Side er givet et eneste Vink om, hvorledes de Penge, som man saaledes forlanger, skulde komme tilstede, men fordi den høitærede Krigsmini- nister nu er saa heldig stillet, at han kan bevæge sig saa fuldstændig frit uden noget som helst andet Hensyn end dette hans eget og altsaa kan bevæge sig i sit eget Clement, derfor maa han ikke glemme, at vi i vor Stilling som Rigsdagsmænd staa ikke blot overfor ham, men ogsaa overfor de andre Ministre, der have andre Interesser, og at vi skulle dele dem imellem, saaledes at den ene Sam- fundsgren ikke bliver forfordelt paa den andens Beforsning. I den Henseende tro vi, at der er Noget at gjøre for Fædrelandets Forsvar ogsaa ud over de rent materielle Midler.

Marineministeren: Den ærede Ordfører